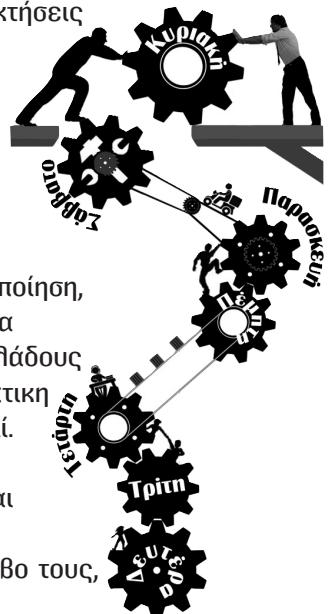


# ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΝΑ ΠΑΝΕ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ, ΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΚΑΙ ΟΛΑ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Το 1909 καθιερώνεται η κυριακάτικη αργία, το πρώτο εργατικό μέτρο στη χώρα, που καταχτήθηκε μετά από χρόνιους εργατικούς αγώνες. Έναν αιώνα μετά το πολιτικό σύστημα, προστάτης των συμφερόντων και της κερδοφορίας του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου, μας ξαναγυρίζει στον εργασιακό μεσαίωνα με την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας και την «απειλευθέρωση» των ωραρίων. Η πολιτική και οικονομική κυριαρχία, για να διαχειριστούν την καπιταλιστική τους κρίση επιτίθενται στην κοινωνία με βίαιη εργασιακή και κοινωνική αναδιάρθρωση γκρεμίζοντας κατακτήσεις ολόκληρου αιώνα. Στο όνομα της «ανάπτυξή τους», της δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, της «τόνωσης» της αγοράς, της ανταγωνιστικότητας και της έπληειψης επεύθερου χρόνου για κατανάλωση, μας κλέβουν τις ζωές μας για τα κέρδη τους.



## ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΧΛΙΔΑΤΕΣ ΑΠΛΗΡΩΤΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Οι εργαζόμενοι στο εμπόριο πίσω από το «μαγικό» κόσμο της βιτρίνας και της διαφήμισης, υποχρεωμένοι να είναι πάντα «ευγενικοί» και «εξυπηρετικοί», ζούνε τη δική τους εργασιακή ζούγκλα με μισθούς πείνας, απλήρωτες υπερωρίες, κλεμμένα ρεπό, ωράρια πλάστικο, εντατικοποίηση, εργοδοτική τρομοκρατία, απολύτεις. Άπλη μια φορά, τους χρησιμοποιούν σα «Δούρειο Ίππο» για τη διάπλυση των εργασιακών σχέσεων όχι μόνο στο χώρο του εμπορίου, αλλά σε όλους τους κλάδους δουλειάς. Στήνουν «Πευκές νύχτες κατανάλωσης και διασκέδασης», καταργούν την κυριακάτικη αργία και επιβάλλουν δουλειά 24 ώρες το 24ωρο, 7 μέρες την εβδομάδα για ένα κομμάτι ψωμά. Οι εργαζόμενοι στα εργατικά κάτεργα ξέρουν πολύ καλά ότι έχουν να διαπέρουν είτε τον εύκολο δρόμο να είναι με τα αφεντικά είτε το δύσκολο, αλλά όμορφο δρόμο του αγώνα και της απληπεγγύης για τις δικές τους εργατικές και κοινωνικές ανάγκες. Αυτόν το δρόμο θα τον περπατήσουν συλλογικά και αποφασιστικά μόνο ξεπερνώντας το φόβο τους, σπάζοντας τις απλυσίδες τους και γκρεμίζοντας τα τείχη της εκμετάλλευσής τους.

## ΔΕ ΣΟΥ ΛΕΙΠΟΥΝ ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΨΩΝΙΣΕΙΣ ΣΟΥ ΛΕΙΠΟΥΝ ΤΑ ΦΡΑΓΚΑ ΚΑΙ ΟΙ ΩΡΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΕΙΣ

Εμείς οι εργαζόμενοι, οι επισφαλείς, οι άνεργοι ντόπιοι και μετανάστες ζώντας στο πετσί μας την οικονομική αδυναμία να καλύψουμε ακόμη και τις άμεσες ανάγκες μας, γνωρίζουμε καλά ότι το μόνο που δε μας πείπει, είναι άπλη μια μέρα για ψώνια. Αυτοί που ψωνίζουν τις Κυριακές βάζουν πιλάτη στα αφεντικά για να γίνουν πλούσιότερα και στους εργαζόμενους για να ζήσουν άπλη μια μέρα σκλαβιάς. Εκτός απ' αυτούς που έχουν τα φράγκα να ψωνίσουν, υπάρχουν κι αυτοί που έχουν την αυταπάτη, ότι κάνοντας βόλτα στα μαγαζιά και στους «ναούς της κατανάλωσης και της πλαστικής διασκέδασης των πολυεθνικών» ξεχνούν τη φτώχεια, τους απλήρωτους πλογαριασμούς και την κοινωνική ανασφάλιση. Όμως το να ΜΗΝ ψωνίσεις την Κυριακή είναι δική σου επιλογή. Είναι στάση ζωής και ταξική θέση κόντρα στον καταναλωτισμό και τον κοινωνικό κανιθαρισμό. Όσο δύσκολο είναι στον εργαζόμενο να απεργήσει την Κυριακή, τόσο απλό είναι στον καταναλωτή να μην ψωνίσει. Στον ταξικό πόλεμο που ζούμε, όποιος ψωνίζει την Κυριακή, θα έρθει και η σειρά του να δουλέψει Κυριακή.

## ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΔΕΝ ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ

Οι εργαζόμενες-οι στο χώρο του εμπορίου, σπάζοντας την αντίληψη ότι: «δουλειά να έχω κι ότι να 'ναι», «αν απολυθώ πού θα θρω δουλειά», «τι θα καταφέρουμε με μια απεργία», «εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε, οι καταναλωτές πρέπει να μην ψωνίζουν», είναι ανάγκη να συναντηθούμε. Να συζητήσουμε και να οργανωσουμε συλλογικά και «από τα κάτω» τις δικές μας αντιστάσεις στους χώρους δουλειάς, κόντρα στην ανάθεση σε «ειδικούς-σωτήρες» με όπλο μας την απεργία και την ταξική και κοινωνική απληπεγγύη.

Οι καταναλωτές επιβάλλεται να σταθούμε έμπρακτα απληπεγγυοί στους εργαζόμενους στηρίζοντας τον αγώνα τους. Να σταματήσουμε να είμαστε ανθρωπομηχανές, να μπλοκάρουμε τα σχέδιά τους. Να επιλέξουμε να ξεκουραστούμε, να ψυχαγωγηθούμε και να ζήσουμε στους επεύθερους χώρους μας όμορφα και δημιουργικά.

Η Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση Περιστερίου προτάσσοντας το δικαίωμα στη ζωή, τη συλλογική δράση και την ταξική και κοινωνική απληπεγγύη, είμαστε έμπρακτα απληπεγγυοί στους εργαζόμενους του εμπορίου που αγωνίζονται. Στεκόμαστε εχθρικά απέναντι στα μικρά και μεγάλα αφεντικά, που θέλουν να δουλεύουμε για να καταναλώνουμε και στους καταναλωτές, οι οποίοι ψωνίζοντας τις Κυριακές στηρίζουν την κατάργηση της κυριακάτικης αργίας. Δε θα αφήσουμε το σύστημα και τους υπηρέτες του να μας χειραγωγούν, με το να διαχειρίζονται τη φτώχεια μας αυξάνοντας τα πλούτη τους.

## ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΡΓΑΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΕΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΛΑΤΕΣ